

א ב י ס ל ת ו ר ה !

March 27, 2026

THE PARSHA NEWSLETTER
OF MAIMONIDES SCHOOL

ט' ניסן תשפ"ו · ע"ז

The Flour Offering of the כהן Compared to a Normal Flour Offering

By Eyal Levin '26

In this week's פרשה, the תורה commands the כהנים regarding the performance of many קרבנות and provides specific details about them. One such example is the מנחה, offered personally by a כהן, which the תורה states must be fully burned and is forbidden to be eaten: "וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלֶיִל תִּהְיֶה לֹא" "and all כהן's flour offering should be complete, you should not eat it" (ויקרא ו:ט"ז). Why is this so? By contrast, when a normal person offers a מנחה, the כהנים are permitted to eat part of it. As we learned in last week's פרשה: "וְנִפְשׁ כִּי" "תִּקְרִיב קֶרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה...וְהַנּוֹתֵרֶת מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו" "and a soul that brings a flour offering to Hashem...and the left over from flour offering go to אהרן and his sons" (ויקרא ב:א-ג).

The רמב"ם, in his מורה נבוכים, offers a fascinating explanation. Because the priest's personal מנחה is small and theoretically could have been eaten by the offerer, it would have seemed - both to the כהן himself and to others - that no sacrifice had been brought at all. The emotional sense of offering the sacrifice would have been lost. Therefore, Hashem decreed that it must be entirely burned, so it is clear that the sacrifice was offered. This ensures both practical clarity in

the משכן - preventing any confusion about parts of the sacrifice that are forbidden to eat - and also preserves the spiritual and emotional impact of the offering.

The משכן itself, in our conception, is supposed to be perfect in every detail. The תורה, though economical with words, spends hundreds of פסוקים describing its planning and construction, emphasizing its glory. Another example of this meticulousness is the rule that it is forbidden to sit at all in the משכן; everyone must stand at all times, lest they incur death by the hand of Heaven. This too underscores that the משכן is the residence of the Divine Presence, deserving complete reverence.

Yet, if the משכן and sacrifices are meant to embody absolute perfection, why does Hashem require a כהן's flour offering to be completely burned simply to avoid potential misunderstandings or to ensure that the כהן "feels" the holiness of the offering? Objectively, the sacrifice has been offered.

The answer lies in the perspective of many of the commentaries. Hashem does not desire the sacrifice itself as an object; rather, He desires the emotions and intentions it evokes in us, which achieve the true spiritual purpose. While the

This month's issue is not sponsored! If you would like to sponsor a future month of A Bisl Torah please visit our website

To read past issues or sponsor future visit
ABISLTORAH.ORG

מריחת הדם על אוזן אהרן ובניו

מאת איתיאל שפירא '27

משכן and קרבנות represent perfection, they are ultimately created by humans, with all our limitations. In this instance, Hashem accommodates our imperfections, ensuring that the sacrifice achieves its intended effect and purpose.

Although Hashem may sometimes seem difficult to reach, as רמב"ם describes Him as the embodiment of truth, He also meets us where we are, making it possible for imperfect humans to connect with Him. As the תורה declares: "כי קרוב" "because the matter is very close to you, in your mouth and in your heart to do it" (דברים ל:ד).

בפרשת צו פרק ח פסוק כג-כד רשום: "וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִדָּמּוֹ וַיִּתֵּן עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן הַיְמָנִית וְעַל בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וַיִּקְרַב אֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מִשֶּׁה מִן הַדָּם עַל-תְּנוּךְ אֹזְנָם הַיְמָנִית וְעַל בְּהֵן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מִשֶּׁה אֶת-הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:"

נשאלת השאלה, למה משה מרח את הדם דווקא באוזן בבוהן היד (אגודל) ובבוהן הרגל של אהרן ובניו?

האם למקרא מפרש שזה כדי לסמל שאהרן ובניו נעשו בני חורין מבחינה חומרית, שהרי האוזן היה סמל לשעבוד: עבד נרצע שזהו מצב בו עבד כנעני רוצה להישאר עבד לבעליו לאחר שנת היובל, וגם ביוון היו מרצעים את האוזן רק שביוון זה היה מהסיבה ההפוכה לא בגלל שהוא רוצה להישאר עבד לנצח אלא שהוא עבד לנצח.

והבהונות היו סמל לשעבוד כי פעם היו קוצצים את הבהונות לעבדים.

והסיבה שדווקא האיברים הימניים היא משום שלימין יש קדושה גבוהה יותר בתורה, שהרי אפילו בבית המקדש, על המזבח, היה אסור לפנות שמאלה, אלא היו צריכים לפנות ימנה.

בעזרת השם יתברך כולנו נזכה לעבור מעבדות לחרות.

Receive A BISL TORAH
on WhatsApp

A BISL TORAH

is published weekly
at Maimonides School,
Brookline, Massachusetts

If you would like to receive A Bisl Torah via
Email, Email bisltorah@maimonides.org

EDITORS-IN-CHIEF
Eitan Orkaby '27
Theo Fraenkel '28

EDITORS
Anna Szalat '28
Noah Levy '29
Joshua Jaffe '29

FACULTY ADVISOR
Rabbi Yaakov Jaffe

FOUNDERS
Binyamin Orkaby '24
Ephraim Fischer '24